

ఇదిసినిమాకథ

మల్లోబిపెరికటక్యష్టమూర్తి

ఇంద్రనాథ్ అందంగా వుంటాడు. కండలు తిరిగిన కరీరం. ఆరడుగుల ఎత్తు, నల్లటి నొక్కుల కాటు.

ఇంద్రనాథ్ కు వివాహం అయింది. ఇద్దరు పిల్లలు పోదా. ఆ సంగతి తెలిసినా ఆనేకమంది ఆడ పిల్లలు అతనితో పరిచయం పెంచు కున్నారు.

మెడికల్ రిప్రజెంటేటివ్ గా పనిచేస్తుండటం వల్ల ఎప్పుడూ ట్రీమ్ గా వుంటాడు. నలగని తెల్లటి పేంట్ లోకి తెల్లటి షర్ట్ ని టక్ చేసి, ఏటవాలు గీతలున్న పైకట్టుకుని మొహం మీద చెదరని చిరునవ్వుతో హుందాగా వుంటాడు.

అతని భార్య తరచు అతన్ని హెచ్చరిస్తుంటుంది - ఆడపిల్లలకి దూరంగా వుండమని.

ఇంటివాళ్ళ ఇద్దరు అమ్మాయిలు, ఆ అమ్మాయిల స్నేహితురాళ్ళు, సంఘవివర వుండే డాక్టర్ గారి కూతుళ్ళు తరచు విష్ చేస్తుంటారు.

ఇంద్రనాథ్ శ్రీరామ చంద్రుడు కాడు. కాని వాళ్ళతో సాన్నిహిత్యం అట్టేదూరం వెళ్ళకుండా జాగ్రత్త పడతాడు. కారణం, తన భార్యకి తెలిసే అవకాశాలు ఎక్కువ.

భార్య అంటే అమిత ప్రేమ. ఆమె బాపడటం అతనికి నచ్చదు. కాబట్టి వేలకి వెళ్ళినప్పుడు తనే ఆడవాళ్ళ పరిచయం చేసుకునే ప్రయత్నం చేస్తాడు.

హైదరాబాద్ తరచు వస్తుంటాడు. ఆరోజు సాయంత్రం రౌండ్స్ పూర్తిచేసుకుని అబిడ్స్ ప్రాంతం వో వున్న ఓ సినిమా థియేటర్ గో హిందీ సినిమా చూడటానికి వచ్చాడు.

అప్పుడు చూసాడు ఆ అమ్మాయిని. స్వగా తెల్లగా నాజుగా వుంది. ఒంటి రంగునుబట్టి, చీర కట్టిన తరునిబట్టి ఆమె సింధీ అమ్మాయి లేదా పార్సీ అమ్మాయి అయి ఉండవచ్చునుకున్నాడు.

ఆ అమ్మాయికూడా ఇంద్రనాథ్ వంక కాసింది. ఇంద్రనాథ్ ఆ అమ్మాయి వంకే చూస్తున్నా తల తిప్పుకోలేదు. కళ్లు వాల్చింది కొన్ని క్షణాల తర్వాత కళ్ళెత్తి మళ్ళీ అతనికే చూసింది. ఇంద్రనాథ్ ఇంకా తనవంకే చూస్తుండటం వల్ల మళ్ళీ కళ్ళు దించుకుంది.

ఇంద్రనాథ్ క్యూలో చివరిదాకా వచ్చి కింగ్ విందోలో టిక్కెట్టు కొనుక్కోనేదాకా దొంగచూపులు

చూస్తూనే వుంది అతని వంక. ఇంద్రనాథ్ ఆ అమ్మాయి తన వైపు చూస్తున్నప్పుడు ఓ సారి మృదువుగా నవ్వాడు.

వెంటనే సిగ్గుతోతలవాల్చుకుంది. కొన్ని నిమిషాల తర్వాత తలెత్తి చూసి ధైర్యంగా నవ్వింది ఇంద్రనాథ్ కళ్ళలోకిచూసి. తర్వాత మళ్ళీ సిగ్గుగా చటుక్కున తల దించేసుకుంది.

ఇంటర్వెయ్ లో ఇంద్రనాథ్ ధైర్యంచేసి పలకరించాడు ఆ అమ్మాయిని.

“హలో! యుఆర్ స్వీట్”
“థాంక్యూ”
వినిపించి వినిపించకుండా సన్నగా చెప్పింది.

“నాపేరు ఇంద్రనాథ్” ఇంగ్లీష్ లో చెప్పాడు.

బదులుగా ఆ అమ్మాయి తన పేరు చెప్తుందనుకున్నాడు. కాని చెప్పలేదు. హల్లోకి వెళ్ళిపోయింది. మధ్యలో ఓసారి వెనక్కి తిరిగి చూసింది. చిన్నగా నవ్వింది.

ఇంద్రనాథ్ ఇంటర్వెయ్ తర్వాత సినిమా మీద కేంద్రీకరించలేక పోయాడు మనస్సుని. ఆ అమ్మాయి గుండెని బొటాస్తోంది.

తనంటే ఇష్టపడిందని వ్యవంగా తెలిసిపోతోంది. ఇంటిదాకా వెంబడించాలా వద్దా అని ఆలోచిస్తున్నాడు.

పాతికేళ్ళదాకా వుంటాయి. చక్కటి అవయవ సౌష్ఠవం. పెళ్ళయి వుంటుందనుకున్నారు ఇంద్రనాథ్.

సినిమా అయ్యాక లేచి బయటకి నడిచాడు. ఆ అమ్మాయివైపు నడిచాడు, ఆమె బయటకి రాగానే.

“హలో మళ్ళీ ఎలా కలిసేది?”
“రేపు వుదయం పదిన్నరకి జి.పి.ఓ దగ్గర వుండండి”.

“మీరు వస్తారా?”
“తప్పకుండా.”
“మీపేరు?”
“రేపు చెప్పాను.”

ఆమె వెంటే నడుస్తున్నాడు మాటాడుతూ. ఆనందంతో ఇంద్రనాథ్ గుండె వేగంగా కొట్టుకుంటోంది.

“తప్పక వస్తారా?”
“ఆప్రశ్న మిమ్మల్ని నేనడగాలి. ఇంక నావెంట రాకండి. తెలిసినవాళ్ళు చాలామందివున్నారు.”

తేక్నీ ఎక్కింది ఆ అమ్మాయి. వెళ్ళిపోతున్న తేక్నీవంక చూసాడు. తర్వాత నాంపల్లిలోని తన లాజ్ వైపు నడవసాగాడు.

మర్నాడు మళ్ళీ డాక్టర్స్ దగ్గరకి రౌండ్స్ వెళ్ళాలి. ఊరికే తనని ఏడిపించడానికీరమ్మనిచెప్పిందేమో?

లేదా నిజంగా రావాలని చెప్పినా రేపు వుదయానికల్లా మనసు మార్చుకుంటుందేమో?

రాకపోతే??
ఈ మహానగరంలో ఎక్కడ వుంటుందో తెలియదు. మళ్ళీ తారస పడుతుందనే ఆశకూడా లేదు.

బిరామండ్లిలో వున్న వెంకటేశ్వరస్వామికి మొక్కుకున్నాడు. ఆరాత్రి పడుకోబోతూ, మర్నాడు వుదయం ఆ అమ్మాయివస్తే, హైదరాబాద్ పదిల వెళ్ళేలోగా వచ్చి ఆయన్ని దర్శనం చేసుకుంటానని.

చేతిగడియారం వంక చూసు

ఇంద్రనాథ్ ఇంటర్వెయ్ తర్వాత సినిమామీద కేంద్రీకరించలేకపోయాడు మనస్సుని. ఆ అమ్మాయి గుండెని బొటాస్తోంది. తనంటే మోజుపడిందని బాగాతెలిసిపోతోంది. ఇంటిదాకా వెంబడించాలా...

కున్నాడు ఇంద్రనాథ్. పదీ నలభై అయింది. అయినా ఇంకా ఆ అమ్మాయి రాలేదు. పదకొండు దాకా ఎదురు చూడదలచుకున్నాడు. రాకపోతే లాడ్కి వెళ్ళి తన ప్రీవ్ కేస్ తీసుకుని డాక్టర్ల దగ్గరకి వెళ్ళాలనుకున్నాడు. అలా ఎదురు చూడటం చాలా డ్రిల్లింగ్ గా వుంది ఇంద్రనాథ్ కి.

“హలో మీష్టర్ ఇంద్రనాథ్”

గొంతు గుర్తుపట్టి డ్రయివింగ్ సీట్ లో కూర్చున్నవ్యక్తి వంక చూసాడు.

ఆ అమ్మాయి :

తనముందు చాక్ తెట్ కలర్ పియట్ కారు ఆగడం గమనించాడు కాని, కారులో వస్తుందనుకోలేదు. తలుపు తెరిచి చెప్పింది.

“ప్లీజ్ గెటిన్.”

ముందు సీట్లో ఆమె ప్రక్కన కూర్చున్నాడు. తలుపు మూసాడు.

కారు నాంసల్ని వైపు బయలు దేరింది.

“థాంక్యు” అన్నాడు ఇంద్రనాథ్.

“దేనికి?”

కిల కిలా నవ్వింది.

“వచ్చినందుకు.... ముందు జరగబోయే వాటికి.”

“ఏం జరుగుతాయి?”

ఇంద్రనాథ్ ఆమె మోకాలిమీద కుకి చేతిని వేసి మృదువుగా నొక్కాడు.

“పెళ్ళయిందా?” అడిగాడు.

తల వూపింది.

“ఎక్కడ వుండేది?”

జవాబు చెప్పలేదు. కారు నాం పలినుంచి లక్ష్మీకాపూల్ వైపు వెళ్ళింది.

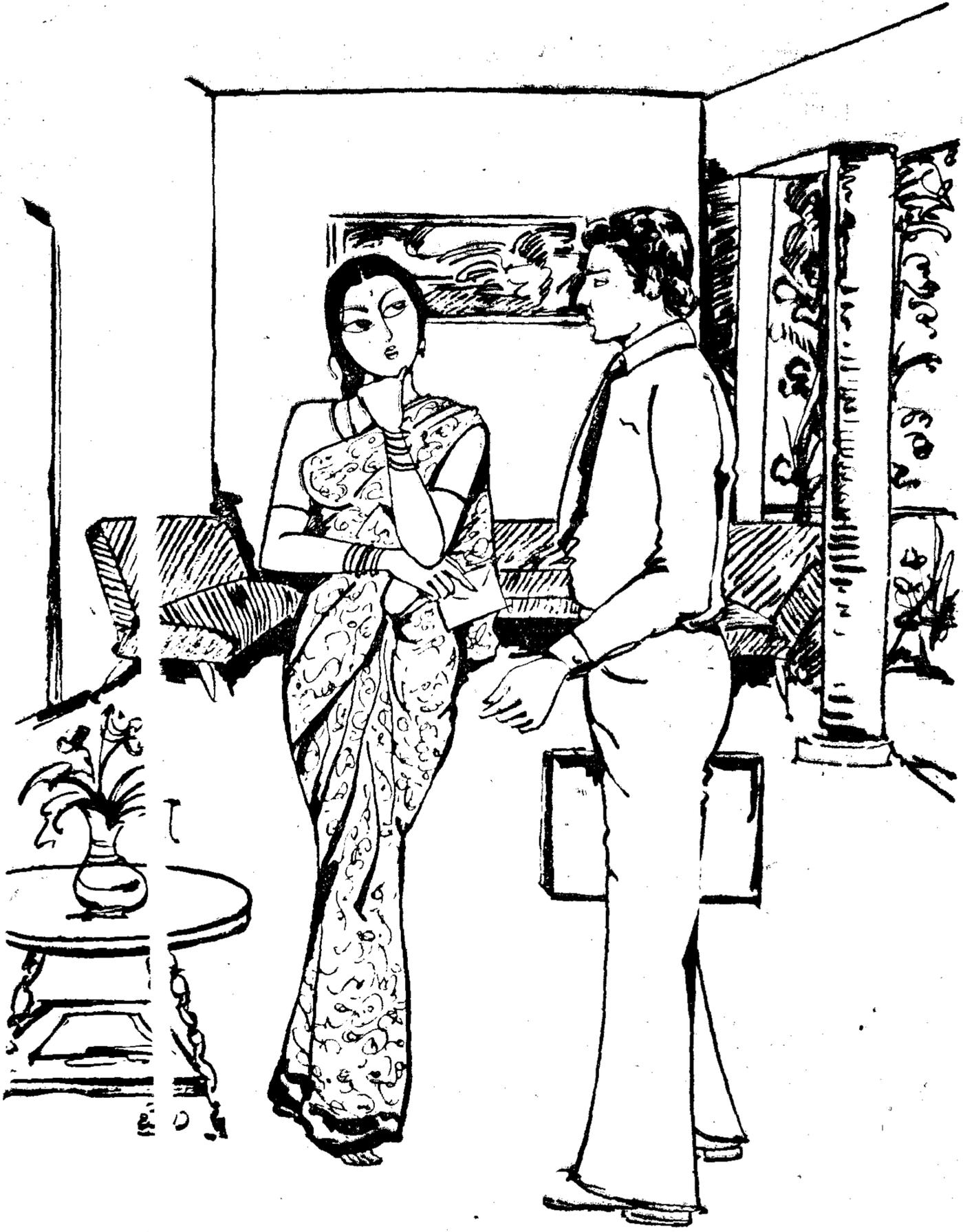
“మీ ఇంటికా?”

“స్నేహితురాలింటికి”

“అక్కడ ఎవరూవుండరా?”

“మనకి ఇబ్బంది వుండదు.... మీరేం చేస్తూంటారు?”

“పనిమాలి చూస్తుంటాను. చూడనప్పుడు మెడికల్ రిప్రజెంటేటివ్ని కాబట్టి డాక్టర్ల దగ్గరకి వెళ్తాంటాను.”

“ఎక్కడ వుండేది?”
“ఈ వూరు కను. ఆఫీస్ పని మీద వచ్చాను.. మీ ఆయన ఏం చేస్తారు?”

“వ్యాపారం”
“ఆఫీస్ కెళ్ళా”
“కలకత్తా. వ్యాపారం పనిమీద. రేపు రాత్రి వస్తారా మళ్ళీ.”

కారు మాసాడి డ్రైవర్ దాటి బంజారాహిల్స్ వైపు వెళుతోంది. ఇంద్రనాథ్ అడిగి కెప్పుడూ ఆ ప్రాంతం వైపు రాను. ఖరీదయిన

బంగళాం వంక చూస్తున్నాడు అసక్తిగా.

అయిదు నిమిషాల తర్వాత కారు ఓపెద్దగేటులోంచి కాంపౌండ్ లోకివెళ్ళి, పెద్దబంగళా పోర్టికోలో ఆగింది.

“రండి” అన్నది ఆమె దిగి. సంకయించాడు ఇంద్రనాథ్.

“ఇట్నూల్ రెట్, కమ్ ఏత్ మి” అన్నది లోపలికి నడుస్తూ.

ఇంద్రనాథ్ ఆమె వెంట లోపలికినడిచాడు. బంగళాలో ఎవరూ

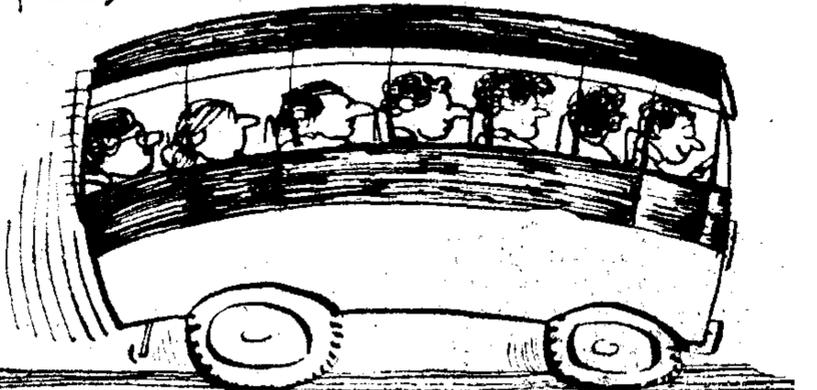
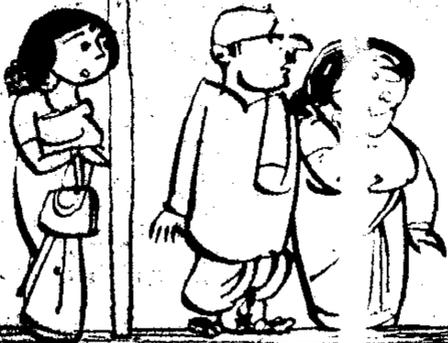
వున్న సూచనలు లేవు.

బంగళా వేనక పెద్ద ఠోట. పచ్చటి లాన్ మీద ఖరీదయిన ఓ కాశ్మీర్ కార్పెట్ పరిచి వుంది.

“బంగళాలో ఇద్దరు సర్వెంట్స్ వున్నారు. ఒకళ్ళకి చెముడు. ఇంకొకడు మార్కెటింగ్ కి వెళ్ళాడు. రాత్రికి కాని రాడు.”

గడ్డి మీద కూర్చుంది. ఇంద్రనాథ్ గులాబీ పువ్వు ఒకటి కోసి ఆమె చేతికిచ్చాడు. అందంగా నవ్వింది.

శాస్త్రనగరవనీ - ఆర్టీసీ భరణి

కృ॥ నీటి బస్సులో పయనించి
కీటకీటమని కీలు కీలు కీలు కాలున్
కటకట అటు నిటు నగున
నిటలాజునికై నగాని నీవొ లెక్కా?

అ॥వె॥ కరము పైకి యెత్తి కడ్డిని వేపట్టి
పక్కవాడు కాలు త్రొక్క గునిసి
చమటకంపు కొంత శ్యామి చి-కుదుపులో
వింత వింత 'ఫీట్సు' వేల పలయు

పీ॥ గంటపైనను పడిగాపులు చిన
చక్కగా నొకబస్సు చిక దాయె
అరుదుగా నయ్యది యరు ంచువో దాని
నిర్ణీత స్థలమున నిలువద పి
నిలిచేనేనియు నందు నిల పండుటకునైన
రవ్వంత చోటు దుర్లభః నాయె
సక్రమంబుగ నన్ని సవ నాడ తీవిగా
సిద్ధింది 'హోట్ల' చేర గాయె

తే॥గీ॥ డబ్బు, కక్కురి జూపు కండక్టరాయె
పరమ దుర్బాషలాడు డ్రైవరులు నాయె
పైన యధికారు బదిరాంధ సేనయాయె
భాగ్యనగరము జనుల దౌర్భాగ్యమిదియు.

తే॥గీ॥ ఎప్పుడు తమబొజ్జ, తమ హాయి ధ్యేయమాయె;
సగటు మనిషిని జూడ యసహ్యమాయె;
దీక్ష సేవాను రక్తి సందేహమాయె;
అకట! నీతి నిజాయితీ యంతమాయె!!

తే॥గీ॥ ప్రజల గోతులు లేకమ్ము పట్టవాయె
సీటుకై ఒక్కటే కుమ్ములాట లాయె
ఎచట జూచిన రద్దీలు నెక్కువాయె
వరనాతీత మారీసి వారి తీరు!

తే॥గీ॥ మాట మాటకు నేదొ కొట్లాట లాయె
బస్సు రాకపోకలు దైవ వశము నాయె
సాకు దొరికిన క్షణములో సమ్మెలాయె
పల్క-తరమానె ఆర్టీసీ ప్రతిభ లకట!

వక్కన కూర్చున్నాడు,
"మీ పేరు చెప్పనే లేదు"
అన్నాడు. ఇంద్రనాథ్ కి ఇదంతా
నిజమని నమ్మబుద్ధి కావటంలేదు.
తనకింత అదృష్టం....

అతని ఆలోచనలకి అంతరాయం
కలిగిస్తూనవ్వించి గలగలా. ఇంద్ర
నాథ్ రెండు చేతులని అందుకుని తన
నడుంతుట్టా వేసింది.

రెండు నిముషాల తర్వాత
బలంగా తన పెదవులని అతని
పెదవులనుంచి వేరు చేసి అన్నది.

"ఇవ్. ఇక్కడకాదు. కార్పెట్
మీదకి వెళదాం."

ఇంద్రనాథ్ నాలుగయిదు నిము
షాలు కదలలేదు. తర్వాత నెమ్మ

ది ఆరు బయటవున్న ఆ పచ్చ
గ మీద కార్పెట్ వైపు దొర్లాడు.
దుతూ ఆ అందాల రానిని కూడా
స్వీంచాడు తనతోపాటుగా మర్నాడు
న యుత్రందాకా వాళ్ళిద్దరూ బంజా
హాల్స్ లోని ఆ బంగళా, ఆ లాన్
బయటకి వెళ్ళలేదు.

దాదాపు ఎనిమిది నెలల తర్వాత
రోజు ఆఫీస్ నించి ఇంటికివచ్చే
కి ఇంద్రనాథ్ భార్య అతనికోసం
పురు చూస్తోంది.

"ఏమిటి డార్లింగ్? ఏమయింది?
కిగాడు ఏడ్చిన గుర్తుగా ఎర్రగా
బ్బి పున్న కళ్ళని చూసి.

నిప్పులు కురిసేలా చూసింది
అవిడ.

"ఎంతకాలం నించి సాగిస్తున్నారీ
శృంగార క్రీడలు?"

"ఏమిటి?" త త్తర పడ్డా డు
ఇంద్రనాథ్.

"ఏమిటా? ఇది చదవండి."

ఓ పు త్తరం విసిరేసింది పుండ
చుట్టి ఇంద్రనాథ్ మొహం మీదకి.

వంగి నేలమీద పడ్డదాన్ని అందు
కుని విప్పతీసాడు. ఇంద్రనాథ్

స్నేహితుడు మస్కట్ నుంచి
రాసిన పు త్తరం అది. అరబ్ దేశా

దేశాలకని వెళ్లాడు సంవత్సరం
క్రితం.
డియర్ ఇంద్రనాథ్,

ఎప్పటి నుంచి సినిమా నటు
వయాపు? ఇక్కడ నిన్ను కాత్రి

బ్లాఫిలిం వేస్తూంటే ఓ స్నేహి

తుడు తీసుకెళ్లాడు అందులో హీరో

హీరోయిన్స్ నగ్నంగా నాలుగ

యిదు రకాలుగా ఆనందాన్ని జుడ్ర

కున్నారు. పచ్చగడ్డి మీద చరిచివ

ఎర్రటి కార్పెట్ మీద నువ్వు అద్దు

తంగా నటించావు. ఆ హీరోయిన్ ని